da monned päwad, kolm korda päwas, saab tehtud, siis saggedaste tulleb abbi.

2) Monnikord aitab ka, kui happo piim ni paljo saab kedetud, et agga paks ja weddel teineteisest hästi lahku löwad. Sedda paksu, kuida jo hästi jahtunud, saab lomale sisse anda.

3) Reinwarsi ja koirohto antakse ka lomale, ja se on ka wahhest heaks.

Woib ehk selle többe wasto muudki rohto woi ohto olla, mis minna ei tea.

Rinde alt wallo rohhi.

Ühhel norel naesterahwal olli monda aega rindus süddame kohtas kange wallo olnud, ja selle pärrast kül liñna tohtred, ja Ma arstid ja solapuhhajad lábbikatsund, agga ei ialgi terwist, ei ka wallo wähhendamistki sanud. Hádda sundis tedda ikka peäle ühte ja teist katsuma. — Minnewal aastal olli ta monned aiad poleks leigatud sibbulad haige kohha peäl piddanud, — ja ennä immet! haigus kaddus aega möda hopis ärra. Se innimenne ellab praego, sest haigust üsna terwe.

Kül nenda mitme rohho sees
On helde loja wäggi,
Mis saggest warjul meie ees,
Ehk mis jo head teggi. —
Sest tänna lojat, armas hing!
Kes häddas abbi leiad.
Et sibbulal kül kange wing,
Kui sedda poues hoiad;
Weel kibbedam on többe waew.
Kes tunneb rindus wallo,
Kui kalendrist nüüd sedda loeb,
Ja armas on taal ello,
Se katsub, otsib, kust ta saab
Ja sibbulat peab rinde peäl.

Ei olle keik tössi, mis innimenne töeks arwab.

Ühhel perremehhel olli ommas maias üks kammer, kus muud ei käinud, kui perre-